

tilsynet fører tilsyn i overensstemmelse med reglerne, som Folketinget har vedtaget, beskytte sig imod, at regeringer, nuværende eller forhenværende, har blåstemplet denne administration. Det er det eneste beskyttelseshensyn, jeg kan se. Det synes jeg ikke er tiltalende.

Hvis det forholder sig sådan, synes jeg, man skal sige det ligeud. Så bliver vi færdige med det. Så kan vi endnu en gang konstatere, at når de forenede partier står sammen, jamen så er der altså ikke noget at stille op. Og hvis de forenede partier har det hovedsynspunkt, at man skal beskytte sig selv mod de dølgsmålsgerninger, man laver, jamen så sætter man selv Folketinget ud af spillet. Det gør man.

Når jeg taler med folk, som selv er i sektoren, ja, så er der mange, der har forståelse for, at Folketinget føler et behov for at kunne finde ud af, om det tilsyn, der føres, føres i overensstemmelse med reglerne. Vi har alt for mange eksempler – de er alt for tydelige, og de kommer alt for tit – på, at det ikke sker. Vi har aldrig på tilstrækkelig bastant måde fået dem tilbagevist af nogen. Det hænger i luften.

Vi skal debattere det lidt senere på en anden måde, men jeg er enig med hr. Frank Aaen: Om man gør det på den ene eller anden måde, så er det altså nødvendigt, også for at tilliden til det finansielle system i Danmark ikke lider skade i udlandet. Det vil det gøre, hvis man i udlandet bliver usikre på, om det tilsyn, Finanstilsynet fører, er et objektivt, uvildigt tilsyn efter reglerne, eller om det er et spørgsmål, om man handler anderledes med nogle institutter, end man handler med andre, og at regler er noget, man sælger i metermål.

Jeg kan love regeringen og økonomiministeren for, at Fremskridtspartiet ikke vil stoppe den her debat. Vi mener simpelt hen både politisk og også samfundsøkonomisk, at det her er vigtigt. Der må altså mere åbenhed til. Om det sker på den ene eller anden måde, er for os ligegyldigt. Men vi finder det fuldstændig uacceptabelt, at selv hvor ministeren kunne have givet oplysninger, vælger man at hæve stemplet, hvorpå der står: Hemmeligt – adgang forbudt.

Debatten om Hafnia forholder sig jo sådan, at tavshedsbestemmelserne slet ikke var indført, da Hafnia gik konkurs. Folketinget lempede så senere reglerne, og der var ingen grund til at beskytte virksomheder, som var gået konkurs. Der måtte vel selv Venstre være enige, fordi det var jo virksomheden, man dér ville beskytte. Da

hængte ministeren sin hat på, at de lempelsesregler ikke var indført, dengang Hafnia gik konkurs. Man kan jo ikke få indført lempelsesregler for nogle regler, der overhovedet ikke var gældende. Så det var simpelt hen kun et søsygt argument for at hæve hemmelighedsstemplet en gang til.

Jeg tror, regeringen kan være helt sikker på, at pressens og befolkningens øjne hviler tungt i nakken på, om man lander på en fornøftig måde i denne her sag. Så man afvejer hensynet til virksomheden, men at man også tager hensyn til dette hus' mulighed for at føre den parlamentariske kontrol med regeringens virke, som vi er valgt til, og som står i grundloven. Og til det brug skal man altså ikke køre EU foran sig, for det kan man ikke, det har man ikke belæg for.

Andre lande har vist, at de har større tillid til deres parlamenter, end man har i Danmark. EU har ikke afvist, at vi kan ændre reglerne. Justitsministeriet har sagt, at de nuværende regler er en overimplementering. Så har man senere fået et anden politisk chef, som så har modereret sig lidt, og man skal være Justitsministerium, for at man kan skrive sig ud af det problem. Det har man nu forsøgt at gøre med et meget uheldigt resultat. Den ene ekspert efter den anden på det her område, retslærde mennesker, står op og fortæller, at der er ingen hensyn at beskytte. De eneste, der er at beskytte, er Finanstilsynet og eventuelle medgerningsmænd på den politiske arena.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg bliver nødt til fra Folketingets talerstol at tage afstand fra de påstande, som fru Kirsten Jacobsen fremfører i sit seneste indlæg.

Bare for at anskueliggøre et par ting: Fru Kirsten Jacobsen kritiserer kraftigt min stillingtagen omkring tilsynsbelagte virksomheder og dermed fortrolige oplysninger under den gældende lovgivning i forbindelse med Hafnia-konkursen.

Det, der gik konkurs i den sag, var Hafnia Holding-selskabet, som er et selskab, der ikke er under tilsyn. Sagen drejer sig jo om den ene del. Resten af Hafniakoncernen bestod af finansielle institutter, som nu er sammenlagt med andre stadig eksisterende institutter, bl.a. under Codan. Derfor kan man ikke sige, som fru Kirsten Jacobsen gør, at det er forældet, at det selskab ikke eksisterer mere, og derfor kunne